

En dag bliver det hverdag igen

Bliver jeg nogensinde glad igen, tænkte Eva Bak Skov i tiden efter hendes 12-årige søn fik diabetes. Men både glæden og hverdagen vendte tilbage - nu har hun skrevet en bog om det.

Af Mia Fuglsang Holm | Foto Privatfoto

Eva Bak Skov

Eva Bak Skovs søn Tobias er en meget aktiv sportsudøver.

DET VAR EN SØNDAG på en køretur hjem fra Nordjylland til Sjælland, at det slog Eva Bak Skov, at der måske var noget galt med hendes dengang 12-årige søn Tobias. Adskillige gange på køreturen måtte familien stoppe, fordi Tobias skulle tisse. Også selvom det kun var 20 minutter siden, de sidst var holdt ind på en rasteplads.

Eva Bak Skov er farmaceut og ansat ved et medicinalfirma. Hun kender godt symptomerne på diabetes, og langt inde i baghovedet dukkede ordet da også op, men hun sagde ikke noget.

Mandag morgen ringer hun til lægen og får en tid tirsdag, hvor lægen tager nogle prøver. Allerede næste dag ringer lægen og siger, at der er sukker i urinen, og de skal komme torsdag til en ny undersøgelse. Eva Bak Skov og hendes mand har fortsat ikke sagt noget til Tobias om diabetes. Torsdag aften, samme dag som de har været ved lægen anden gang, skal hele familien til middag hos nogle venner. Få hundrede meter fra vennernes hoveddør bliver de ringet op af lægen. Tobias har meget højt blodsukker, og de skal straks køre til Hillerød Sygehus, hvor man venter på dem. Eva Bak Skov kører mod sygehuset med Tobias, mens Tobias' far bliver hos vennerne med de to søskende.

”Jeg vælger ikke at snakke med Tobias om diabetes på køreturen til sygehuset. Jeg syntes ikke, at jeg kunne nå at

fortælle ham det hele. Jeg kørte frisk til og koncentrerede mig meget om trafikken. For mig handlede det bare om at nå frem til sygehuset, jeg var vel i en slags chok,” fortæller Eva Bak Skov, mens hun tænker tilbage på den dag.

Kort tid efter de er ankommet til sygehuset, fortæller en læge, at Tobias har diabetes, og at han skal i behandling med det samme.

“Under et foredrag spurgte foredragsholderen, om vi opfattede diabetes som en tilstand eller en sygdom. Det var en øjenåbner for mig.”

”Tobias reagerede meget voldsomt på lægens besked. Tobias blev vred, og han forstod ikke, hvorfor det var ham, der skulle rammes. Heldigvis var lægen rigtig god til at håndtere Tobias' reaktion. Umiddelbart efter ankom Tobias' far. Da vi endelig omkring klokken 23 kom ind på den enestue, som vi havde fået, var Tobias mest optaget af at få fjernsynet korrekt indstillet. Jeg kunne se på ham, at han allerede kunne mærke, hvor godt insulin virkede på hans krop. Pludselig havde han energi og ingen utilpashed,” siger Eva Bak Skov.

Men chokket over at skulle erkende, at sønnen nu havde en kronisk sygdom, fyldte meget i tiden derefter.

”Jeg følte mig fanget i et meget finmasket net. De andre indlagte børn på sygehuset havde brækket ben og lignende, og selvom jeg jo godt ved, at det er rigtig ubehageligt, så tænkte jeg, det vokser jo sammen. Jeg kunne slet ikke overskue, at min egen søn var mærket for altid,” siger Eva Bak Skov.

Dagen efter ringede Eva Bak Skov til sin arbejdsplads og fortalte, hvad der var sket. Kollegaen, som hun talte med, fortalte om en anden kvinde på arbejdspladsen, som havde oplevet nøjagtig det samme et år tidligere. Kollegaen bad Eva Bak Skov kontakte hende og få en snak, og det gjorde Eva Bak Skov.

”Det var rigtig, rigtig godt at tale med hende. Hun sagde til mig: - hurtigere end du regner med, finder I en hverdag igen. På det tidspunkt var jeg stadig indlagt med Tobias. Afmagten var stor, og jeg tænkte, hvordan skal vi nogensinde komme tilbage på rette spor. Men hun fik jo ret”.

Allerede næste dag inden morgenmaden havde Tobias stukket sig selv for første gang, og lørdag formiddag, halvdagen efter de var blevet indlagt, tog familien hjem.

”Ret hurtigt indså jeg, at vi skulle hjem til hverdagen, og målet blev at få vores gode

hverdag tilbage,” fortæller Eva Bak Skov.

Hun og hendes mand tog udfordringen med at få en almindelig hverdag, på trods af Tobias’ diabetes.

”Den følgende tid havde jeg rigtig mange tal i hovedet. Der var mange ting, som vi alle skulle lære, og det var anstrengende. Jeg tænkte: bliver jeg nogensinde glad igen. Min søn havde fået et mærke for livstid, og det var rigtig hårdt at acceptere. Jeg tænkte, at Tobias havde fået en makker for livet, og uanset om han kunne lide denne makker eller ej, så skulle han arbejde sammen med den resten af livet”.

Eva Bak Skov og resten af familien blev stille og roligt fortrolige med diabetes, og har siden deltaget i den årlige familieweekend med diabetesnetværket ”Humleboet”.

”Under et foredrag spurgte foredragsholderen, om vi opfattede diabetes som en tilstand eller en sygdom. Det var en øjenåbner for mig. Tobias har jo en tilstand. Han er ikke syg, og han føler sig ikke syg. Jeg erkendte også, at hvis jeg gik rundt og havde det skidt, så smittede det af på Tobias, så jeg måtte lære at acceptere nuet. Ved at gøre det, synes jeg, at vi kom hurtigt videre. Jeg kalder det et positivt tankevalg”.

Eva Bak Skov har senere taget den private uddannelse som livsmentor, og det forløb inspirerede hende til at skrive en bog om det at have et barn med diabetes.

”Det har været meget bevidst fra min side at holde fast i hverdagen. Vi skylder familien, og Tobias’ to andre søskende, at diabetes ikke fylder alt. Vi vil ikke sygeliggøre Tobias,” siger Eva Bak Skov.

VIND

10x1 eksemplar af
”Diabetes - og hvad så”.
 Deltag i konkurrencen på
www.accu-check.dk

”DIABETES - OG HVAD SÅ?”

Bogen er skrevet med det formål at støtte diabetesramte familier. I bogen giver Eva Bak Skov en række værktøjer til, hvordan man kan håndtere livet med diabetes, så det ikke bliver en begrænsning for familiens hverdag. Budskabet i bogen er at få det bedste mulige ud af situationen.

Eva Bak Skov siger selv om bogen:

”Jeg skriver fra hjertet og stiller spørgsmålstil læseren, så denne udfordres og bliver bevidst om sit tankevalg. Ved at acceptere nuet har vores familie fået det til at fungere, vel og mærke på en god måde”.

Bogen er på 156 sider, og kan bl.a. købes online på www.evabakskov.dk. Prisen er 200 kr. + porto.